

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»
КАФЕДРА МІЖНАРОДНОГО ТА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА

Всеукраїнська наукова студентська конференція
«Міжнародне право в період
турбулентності міжнародних відносин»

25 жовтня 2024

м. Одеса

Друкується за наказом ректора Національного університету
«Одеська юридична академія» Олега ТОДОЩАКА
(наказ № 3178-44 від 08.10.2024 р.)

Відповідальний редактор

Аракелян Мінас Рамзесович – проректор з наукової роботи Національного університету «Одеська юридична академія», доктор юридичних наук, професор кафедри міжнародного та європейського права, Заслужений юрист України.

Укладачі:

Бехруз Хашаматула Набійович – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри міжнародного та європейського права.

Бугаєць Альона Сергіївна – асистент кафедри міжнародного та європейського права.

Гриб Анна Миколаївна – кандидат юридичних наук, доцент кафедри міжнародного та європейського права.

Дронов Владислав Юрійович – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри міжнародного та європейського права.

Форманюк Вікторія Василівна – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри міжнародного та європейського права.

Слісаренко Анастасія Олександрівна – здобувачка вищої освіти 4 курсу факультету судового та міжнародного права.

Матеріали видано в авторській редакції. Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їх наукові керівники, які рекомендували матеріали до друку.

Адреса редколегії:

Національний університет «Одеська юридична академія», кафедра міжнародного та європейського права, м. Одеса, 65009, вул. Фонтанська дорога, 23. Тел. +38(048)719 8685

«Міжнародне право в період турбулентності міжнародних відносин» : студентська науково-практична конференція, 25 жовтня 2024 р., м. Одеса: збірник матеріалів конференції. Одеса. 2024. 489 с.

© НУ «Одеська юридична академія», 2024

© Кафедра міжнародного та європейського права НУ «ОЮА»

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри міжнародного та європейського права Національного університету «Одеська юридична академія» Федорова Тетяна Сергіївна.

Джигирей Владислава Василівна

здобувачка вищої освіти 4-го курсу

факультету прокуратури та слідства

Національного університету «Одеська юридична академія»

СУТЬ ДЕЯКИХ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ

Сучасні міжнародні відносини відзначаються постійним розширенням напрямків взаємодії між державами, що робить нові форми співпраці об'єктом міжнародно-правового регулювання. Однією з таких відносно нових організаційно-правових форм співробітництва між державами є міжнародні організації.

Міжнародні організації є головною інституційною формою взаємодії держав, відіграючи ключову роль як організатори міждержавного діалогу.

Для початку варто зазначити що таке міжнародна організація, отже це об'єднання установ чи держав чи фізичних осіб, які разом реалізують програму або мету на основі певних установлених правил і процедур діяльність яких виходить за національні кордони цих держав[3]. Простими словами – це добровільне об'єднання держав на основі певного договору з метою спільного співробітництва в межах питань які ці країни ставлять перед собою для спільного їх вирішення. Однак міжнародну організацію не можна вважати простою сукупністю держав-членів або їхнім колективним представником, що діє від їхнього імені, оскільки кожна така «спілка» має свою правосуб'єктність та виступає суб'єктом міжнародного права.

Суть міжнародних організацій полягає в тому, що вони є інституціями, створеними для сприяння співпраці між державами та вирішення спільних проблем на міжнародному рівні. Вони об'єднують країни для досягнення

конкретних цілей у різних сферах, таких як безпека, економіка, охорона здоров'я, екологія тощо. Відповідно до цього організації можна класифікувати за різними критеріями відповідно до характеру відносин які вони будуть регулювати, це можуть бути політичні, економічні, оборонні, культурно-просвітницькі та інші, але разом з тим існує ряд таких які є загальновідомими: ООН, НАТО, СОТ, ЄС, ЮНЕСКО, ОБСЄ та інші.

Захист прав і свобод людини та громадянина є одним із ключевих обов'язків будь-якої сучасної демократичної держави. Це положення підтверджується статтею 3 Конституції України, яка зазначає: «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека є найвищою соціальною цінністю в Україні. Утвердження та забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави» [1]. Організація Об'єднаних Націй (ООН) відіграє важливу роль у розвитку і підтримці міжнародного права. Її діяльність спрямована на підтримку миру, безпеки та співпраці між державами, а також на захист прав людини. Основною функцією ООН у міжнародному праві є захист прав людини. У концепції основного механізму ООН знаходяться чітко визначені установи та інститути, що здійснюють функціональні обов'язки щодо захисту прав та свобод людини [2]. Органи ООН з прав людини сприяють ранньому виявленню конфліктів і їхньому попередженню, а також працюють над ліквідацією їхніх основних причин. Багато миротворчих місій ООН включають елементи, що займаються питаннями прав людини. В цілому, діяльність ООН у цій сфері здійснюється приблизно в 30 країнах і територіях, де вона допомагає зміцнювати національний потенціал у правозахисній сфері, зокрема в законодавчих, адміністративних і освітніх напрямках. Також ці заходи передбачають розслідування випадків порушень і допомогу урядам у вжитті заходів для покращення ситуації в цілому. У структурі ООН працюють окремі організації та організації, які займаються безпосереднім захистом прав та свобод людини. В межах ООН були прийняті та є реалізовані важливі міжнародно-правові акти які стосуються захисту прав і свобод людини, що встановили міжнародні стандарти в даній сфері.

НАТО (Організація Північноатлантичного договору) відіграє важливу роль у міжнародному праві, виступаючи як міжурядова організація, що забезпечує колективну безпеку та стабільність у євроатлантичному регіоні. Її діяльність має значний вплив на розвиток міжнародних правових норм, особливо в контексті безпеки, оборони та миротворчих операцій. Північноатлантичний альянс було засновано на основі угоди між державами, які добровільно приєдналися після проведення публічних обговорень у своїх країнах та відповідних парламентських процедур. Ця угода враховує індивідуальні(особисті) права всіх держав – які є членами Альянсу, а також їх міжнародні зобов'язання відповідно до Статуту ООН. Вона зобов'язує кожну країну взяти на себе ризики і відповідальність які пов'язані з колективною безпекою, і разом з тим дозволяє кожному члену цієї організації користуватися перевагами спільної безпеки. Даний договір також вимагає від держав-учасниць уникати приєднання до деяких міжнародних зобов'язань, які суперечать його положенням[4]. Основним завданням НАТО є захист свободи та безпеки всіх членів за допомогою політичних і військових засобів, відповідно до принципів Статуту Організації Об'єднаних Націй. Спираючись на ідеали демократії, прав людини та верховенства права, Альянс від моменту виникнення спрямовує всі свої зусилля на встановлення справедливого порядку та стійкого миру в Європі. Дана стратегічна мета залишається незмінною протягом усього часу свого існування. Основні аспекти альянсу будуть включати в себе: колективну співпрацю, взаємодію з ООН, миротворчі операції та глобальне партнерство. Отже, НАТО відіграє важливу роль у забезпеченні міжнародної безпеки та стабільності, базуючись на принципах міжнародного права та підтримуючи тісну співпрацю з іншими міжнародними організаціями.

ЮНЕСКО (Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури) є спеціальною установою ООН, яка відіграє важливу роль у міжнародному праві, зокрема в сферах освіти, науки, культури і комунікацій. Основна мета ЮНЕСКО – це сприяти зміцненню миру і безпеки через розвиток міжнародного співробітництва в галузі освіти, науки й культури. Цілі даної організації: поглиблення порозуміння між собою за допомогою засобів масової інформації;

розвиток народної освіти і поширення їх культури; збереження, поглиблення й поширення знань у всіх сферах[3]. Основні функції ЮНЕСКО включають: розробку та реалізацію особливих програм; ЮНЕСКО займається розробкою ініціатив, які сприяють розвитку освіти, науки та культури в різних країнах, а також борються з нерівністю та сприяють соціальному прогресу. Організація світових конференцій: організація проводить міжнародні конференції, присвячені проблемам освіти, науки та культури, де представники різних країн можуть обговорювати нагальні питання та обмінюватися досвідом. Охорона пам'ятників історії та культури: ЮНЕСКО працює над збереженням культурної спадщини через програми, такі як Всесвітня спадщина, що включає захист історичних пам'ятників і об'єктів Ці функції допомагають ЮНЕСКО виконувати свою місію щодо сприяння міжнародному співробітництву в цих сферах і підтримки сталого розвитку в усьому світі.

Отже: як можна помітити кожна міжнародна організація є абсолютно різною але кожна з них регулює певну групу відносин і проблем які виникають при взаємодії певних держав між собою на міжнародному рівні. Роль цих організацій буде спрямована на підтримку країн одна одній в разі їх скрутних ситуацій та надання допомоги. Міжнародні організації є важливими інструментами для підтримання порядку в міжнародних відносинах і сприяння розвитку на глобальному рівні. Їхня діяльність є необхідною для вирішення глобальних викликів і забезпечення стабільного та мирного світу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Конституція України: Закон України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-вр.
URL :<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Калінський А., Тези: «Роль ООН у системі міжнародного захисту прав людини». URL :<https://elar.naiau.kiev.ua/server/api/core/bitstreams/9ef5fa7b-c489-4846-aa25-359ee5028d44/content>
3. Козак Ю.Г., Ковалевський В.В, Лонгвінова Н.С. Міжнародні організації: кредитно-модульний курс, 2009.

URL :<http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/1364/1/%D0%9C%D1%96%D0%B6%D0%BD%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D1%96%20%D0%BE%D1%80%D0%B3%D0%B0%D0%BD%D1%96%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%96%D1%97.pdf>

4. Інтернет джерело. URL :
https://arm.naiau.kiev.ua/books/mg/lectures/lecture_4.html

Ключові слова: міжнародні організації, права людини, ООН, НАТО, СОТ, ЄС, ЮНЕСКО, ОБСЄ.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри міжнародного та європейського права Національного університету «Одеська юридична академія» Федорова Тетяна Сергіївна.

Костюк Мар'яна Іванівна

здобувачка вищої освіти 4-го курсу

факультету прокуратури та слідства

Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРИНЦИПИ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ЦІЛІСНОСТІ ТА НЕПОРУШНОСТІ КОРДОНІВ ЯК ФУНДАМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ

Принципи – це фундамент міжнародного правопорядку, вони визначають його політико-правовий стан, а відтак, виступають основним і визначальним критерієм міжнародної законності [1]. Основні принципи відображають та захищають базові цінності, такі як мир, співробітництво, права і свободи людини, а також гарантії їх дотримання. Окрім цього вони слугують основою функціонування та постійного розвитку міжнародного права, пристосованого до сучасних реалій.

ЗМІСТ

Передмова.....	4
СЕКЦІЯ №1. ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА.....	6
Борисюк Анна Сергіївна ФЕЙКОВІ НОВИНИ: ВПЛИВ НА СУСПІЛЬСТВО ТА ПРАВОВІ ІНІЦІАТИВИ КРАЇН СВІТУ У РЕГУЛЮВАННІ ТА БОРОТЬБІ З НИМИ.....	6
Вотчал Олексій Вікторович МОНІСТИЧНА ТЕОРІЯ СПІВВІДНОШЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ТА НАЦІОНАЛЬНОГО ПРАВА ТА ЇЇ ВПЛИВ.....	11
Горячківська Оксана Вікторівна МІЖНАРОДНА ВВІЧЛИВІСТЬ ЯК ДЖЕРЕЛО МІЖНАРОДНОГО ПРАВА.....	14
Джигирей Владислава Василівна СУТЬ ДЕЯКИХ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ.....	17
Костюк Мар'яна Іванівна ПРИНЦИПИ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ЦІЛІСНОСТІ ТА НЕПОРУШНОСТІ КОРДОНІВ ЯК ФУНДАМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МІЖНАРОДНОГО ПРАВОПОРЯДКУ.....	21
Купенко Артем Ігорович КОНЦЕПЦІЯ РЕЄСТРАЦІЇ СУДНА ЗА ПРОЦЕДУРОЮ «ЗРУЧНИЙ ПРАПОР» В УКРАЇНІ: ПРАВОВІ АСПЕКТИ.....	26
Лебедевич Анна Дмитрівна та Письменна Ксенія Ігорівна ПРОБЛЕМАТИКА ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВОСУБ'ЄКТНОСТІ МІЖНАРОДНИХ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.....	31
Перерва Єлизавета Владиславівна ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ПРАВОВОЇ СІМ'Ї.....	36
Савлук Андрій Леонідович МІЖНАРОДНА ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА: СУЧАСНІ КОНЦЕПЦІЇ В МІЖНАРОДНОМУ ПРАВІ.....	39
Селіщева Валерія Володимирівна КЛАСИФІКАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ.....	43
Філіппова Катерина Олександрівна ІСЛАМСЬКЕ ПРАВО : ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА.....	50
Шевченко Єлизавета Олегівна ПІДТРИМАННЯ ПРАВОПОРЯДКУ В МІЖНАРОДНОМУ СПІВТОВАРИСТВІ.....	54
СЕКЦІЯ № 2. ПРАВО МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА МІЖНАРОДНИХ КОНФЕРЕНЦІЙ.....	57
Склярчук Кирило Олександрович	